

Włochy

Zamieszczone poniżej informacje dotyczą przepisów prawnych przyjętych lub znowelizowanych w związku z implementacją dyrektywy o usługach, a także z przepisami, które państwa członkowskie wskazały jako mające zastosowanie do dostawców usług na obszarach objętych dyrektywą. Informacje te zostały dostarczone przez Włochy w kontekście implementacji dyrektywy o usługach i procesu wzajemnej oceny. Informacje te nie stanowią analizy prawnej ani stanowiska Komisji Europejskiej w kwestii zgodności z prawem unijnym w ogólności ani konkretnie z dyrektywą o usługach. Przepisy prawa krajowego mogły ulec nowelizacji w trakcie procesu wzajemnej oceny, w związku z czym zainteresowane strony proszone są o sprawdzenie obowiązujących przepisów prawa krajowego.

We Włoszech oprócz państwa jako całości również poszczególne regiony posiadają uprawnienia legislacyjne dotyczące działalności usługowej, w szczególności handlu, rzemiosłnictwa i turystyki. Regulowane zawody rządzą się przepisami prawa krajowego i kodeksów etyki wydawanych przez Radę lub Kolegium odpowiedniego gremium zawodowego.

Główne zmiany w prawodawstwie włoskim

Włochy przyjęły dekret legislacyjny (dekret legislacyjny z dn. 26 marca 2010 r. nr 59)¹ wdrażający dyrektywę o usługach, który zawiera ogólne przepisy i nowelizacje istniejących przepisów prawnych dla poszczególnych sektorów. Ogólne postanowienia dekretu legislacyjnego obowiązują w całym kraju, a zatem są również obowiązkowe dla wszelkich przepisów regionalnych. Przepisy regionalne przyjęto również dla zmodyfikowania regionalnych przepisów i doprowadzenia do ich zgodności z dyrektywą².

Przykłady systemów wydawania zezwoleń nałożone na dostawców usług prowadzących działalność we Włoszech

Dekret legislacyjny przewiduje, że jeśli nie określono inaczej, dostęp do działalności usługowej nie powinien podlegać systemowi zezwoleń, lecz deklaracji „rozpoczęcia działalności gospodarczej” ze skutkiem natychmiastowym³, która umożliwi świadczenie usługi od dnia przedłożenia wniosku do właściwego organu (procedura ta ma zastosowanie, zgodnie z prawodawstwem krajowym, do większości regionalnych praw dotyczących działalności takiej jak handel detaliczny na małą skalę, sprzedaż z automatów, zamówienia pocztowe, telemarketing, sprzedaż obwoźna, fryzjerstwo, kosmetyka, pralnie itd.)⁴.

Systemy zezwoleń mają zastosowanie do niektórych rodzajów działalności usługowej.

W niektórych przypadkach, zezwolenia przybierają formę procedury nazywanej deklaracją „rozpoczęcia działalności gospodarczej” ze skutkiem opóźnionym (w odróżnieniu od wyżej wspomnianej deklaracji ze skutkiem natychmiastowym, na mocy tej procedury wniosek jest uznawany za pozytywnie rozpatrzony, jeżeli właściwe organy nie postanowią inaczej w terminie 30 dni od złożenia wniosku)⁵. Procedura ta obejmuje takie rodzaje działalności jak maklerzy handlowi i pośrednicy, maklerzy morscy, hotele itd.⁶.

¹ Opublikowany w Gazzetta Ufficiale 94 z dn. 23 kwietnia 2010 - Supplemento Ordinario n.75. Tekst dostępny pod adresem <http://www.camera.it/parlam/leggi/deleghe/testi/10059dl.htm>.

² Zob. np. Abruzzo, Ustawa nr 5 z dn. 18/2/2010; Emilia Romagna, Ustawa nr 4 z dn. 12/2/2010, Piemonte, Ustawa 38 dn. 30/12/2009, Umbria Ustawa nr 15 z dn. 16/2/2010, Prowincja Trento, Dekret nr 30 z dn. 24/12/2009, Marche Ustawa 27 10/11/2009

³ Art. 10 dekretu legislacyjnego 59/2010 i art. 19, 2, drugie zdanie Ustawy 7-8-1990, n.241.

⁴ Art. 65 -69 i art. 77 - 79 dekretu legislacyjnego 59/2010. Różne procedury dostępu do tych rodzajów działalności mogą istnieć w niektórych przepisach regionalnych.

⁵ Art. 17 dekretu legislacyjnego 59/2010 i art. 19, 2, pierwsze zdanie Ustawy 7-8-1990, n.241.

⁶ Zob. art. 73 -76 i art. 83 dekretu legislacyjnego 59 z dn. 26/3/2010. Różne procedury mogą stosować się do tych rodzajów w działalności w innym regionie

Inne formy procedur w zakresie zezwoleń mają zastosowanie do takich rodzajów usług, jak otwieranie barów i restauracji, detaliści na dużą skalę itd.⁷.

Przykłady innych typów wymogów nakładanych na dostawców usług prowadzących działalność we Włoszech

Włochy zniosły ilościowe i terytorialne ograniczenia, jakie istniały w krajowych lub regionalnych przepisach prawa (przynajmniej w niektórych regionach) w odniesieniu do punktów serwowania żywności i napojów⁸, stacji benzynowych⁹, salonów kosmetycznych¹⁰ i biur podróży¹¹. Restrykcje te będą nadal obowiązywać w przypadku zakładania kiosków z gazetami¹².

Obowiązki nałożone na dostawców usług w zakresie przyjmowania specjalnej formy prawnej i wymogi związane z własnością udziałów i akcji dla spółek zostały przez Włochy utrzymane, w szczególności na polu regulowanych zawodów („wolne” zawody, takie jak architekci, inżynierowie, księgowi, prawnicy itd. mogą być wykonywane jedynie przez osoby fizyczne lub przez spółki będące własnością przedstawicieli wolnego zawodu)¹³. Minimalne i stałe stawki zostały zniesione w sposób przekrojowy dla zawodów regulowanych¹⁴, podczas gdy maksymalne stawki nadal stosują się do usług świadczonych przez prawników¹⁵ oraz, przynajmniej w niektórych regionach, do turystów i przewodników górskich oraz instruktorów narciarstwa¹⁶.

Wymogi co do minimalnej liczby pracowników¹⁷ i zakazy posiadania więcej niż jednej placówki¹⁸ mają w niektórych regionach zastosowanie do szkół narciarskich. W odniesieniu do obowiązków nałożonych na usługodawców w przedmiocie świadczenia innych usług łącznie z ich usługami, niektóre regiony Włoch zniosły obowiązki, które nakładały na stacje benzynowe sprzedaż „produktów innych niż paliwo”¹⁹.

Przykłady wymogów w zakresie działalności multidyscyplinarnej zawodów regulowanych lub w dziedzinie certyfikacji, akredytacji, monitoringu technicznego i usług testowania

We Włoszech wymogi dotyczące działalności multidyscyplinarnej istnieją w szczególności dla zawodów regulowanych.

Specyficzne zasady niekompatybilności mają zastosowanie, na przykład, do księgowych²⁰, prawników²¹, konsultantów do spraw zatrudnienia²², którzy nie mogą wykonywać szeregu innych rodzajów działalności poza swoją profesją. Spółki multidyscyplinarne mające za wyłączny cel świadczenie usług eksperckich są jedynie dozwolone pomiędzy członkami „wolnych zawodów” i dotychczas nie stosują się w tym zakresie bardziej szczegółowe przepisy o niekompatybilności²³.

⁷ Zob. np. art. 64 dekretu legislacyjnego nr 59 z dn. 26/3/2010 (bary i restauracje) i dekretu legislacyjnego nr 114 z dn. 31/3/1998 (handel).

⁸ Art. 64 dekretu legislacyjnego 59 z dn. 26/3/2010.

⁹ Ustawa nr 133 z dn. 6/8/2008

¹⁰ Zob. na przykład Umbria, art. 3 i 4 Ustawy nr 15 z dn. 16/02/2010.

¹¹ Zob. na przykład Piemont, Ustawa 38 z dn. 30/12/2009

¹² Art. 6 dekretu legislacyjnego nr 170 z dn. 24/4/2001

¹³ Art. 2, 1, c) decreto-legge nr 233 z dn. 4/7/2006 (zmieniony ustawą 248 z dn. 4/8/2006).

¹⁴ Art. 2, 1, a) decreto-legge nr 223 z dn. 4/7/2006 cytowany powyżej.

¹⁵ Art. 57 królewskiego decreto-legge nr 1578 of 27/11/1933.

¹⁶ Zob. np. Lazio, Ustawa 50/1985 i art. 29 Ustawy 21/1996 art.29; Abruzzo Art. 29 i 33 Ustawy nr.86/1998 i rt. 16 i 19 Ustawy 94/1996.

¹⁷ Toskania, Art. 150 Ustawy nr 42 z dn. 23/3/2000.

¹⁸ Na przykład, Prowincja Bolzano, Ustawa nr 5 z dn. 19/2/2001.

¹⁹ Umbria, Art. 109 Ustawy nr15 z dn. 16/2/2010, Abruzzo, art. 7 Ustawy nr 20/2009

²⁰ Art. 4 dekretu legislacyjnego nr 139 z dn. 28/6/2005.

²¹ Art. 3 królewskiego decreto-legge nr 1578 z dn. 27/11/1933

²² Art. 4 Ustawy nr 12 z dn. 11/1/1979.

²³ Art. 2, ust. 1, lit. c) cektetu legislacyjnego nr 233 z dn. 4/7/2006 cytowany powyżej.

Przykłady wymogów, które mają zastosowanie do dostawców usług działających w innych państwach członkowskich i świadczących usługi we Włoszech

Dekret legislacyjny wdrażający dyrektywę we Włoszech zawiera horyzontalne przepisy, zgodnie z którymi, podlegając wyjątkowi określonymu w tymże dekrete, usługodawcy działający w innych państwach członkowskich i świadczący usługi we Włoszech mogą podlegać wymogom nałożonym przez ustawodawstwo włoskie jedynie w przypadkach uzasadnionych racjami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego i ochrony środowiska oraz przy stosowaniu zasad niedyskryminacji i proporcjonalności²⁴.

²⁴ Art. 20 dekretu legislacyjnego nr 59 z dn. 26/3/2010.